

289

PROKOPSKÉ LISTY

měsíčník nejen pro žižkovské farníky

ÚNOR 2017

Drazí farníci.

Na počátku tohoto měsíce budeme slavit Svátek Uvedení Páně do chrámu neboli Hromnice. Připomíná nám příchod P. Marie a sv. Josefa spolu s Božským dítětem Ježíšem do jeruzalémského chrámu, aby vykonali, co bylo předepsáno podle Mojžíšova zákona, a přinesli zástupnou oběť za prvorozeného syna. Tento svátek nám může být příležitostí připomenout si význam Božího chrámu, kostela, jako místa, na kterém přebývá živý Bůh. Stejně jako P. Maria a sv. Josef přichází i dnes mnoho rodičů do kostela, aby zde nechali pokřtít své děti a ony tak mohly mít účast na životě Božím. Za normálních okolností se svátost křtu uděluje v kostele, tedy v Božím domě, ze kterého vyvěrá jediný pramen posvěcení a milosti, který je v Ježíši Kristu, Synu Božím. Když jsem tento rok v létě prováděl děti ze třetí třídy kostelem a vysvětloval jim význam kostela i jeho zařízení, tak jsme se nejdéle zdrželi u křtelnice, kde mně děti pokládaly mnoho otázek a velice je zajímalo vše, co je se křtem spojeno. V duchu jsem si pomyslel, že kdyby tyto děti měly trochu více možnost slyšet o Pánu Ježíši a poznat jeho život, netrvalo by vůbec dlouho, aby mohly být pokřtěny. Vzpomněl jsem si na slova P. Ježíše: „Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří Boží království“ (Lk 18,16). V každém případě se tyto děti alespoň ze začátku chovaly v kostele s určitou bázni a bylo vidět, že si uvědomují, že se nacházejí na zvláštním místě. Když jsem po nějaké době vedl do kostela dvě pracovnice, které kontrovaly některá zařízení kostela, tak v tu chvíli, kdy jsme vstoupili do kostela, začaly obě okamžitě šeptat. Musím říci, že mně to překvapilo a hned jsem si uvědomil, jak rychle může věřící katolík ztratit vědomí o posvátnosti kostela, kde přebývá živý Bůh.

Jistě jste i vy ne jednou zaslechli slovní spojení „ticho jako v kostele“. Rád bych se ale zeptal: Je to ještě pravda? Je v našich kostelích opravdu ticho? S tím souvisí automaticky další otázka, jestli je toto ticho nutné nebo proč máme v kostele ticho zachovávat? Troufám si říci, že všichni sdílíme veliký hluk dnešního světa, který nás zahlcuje mnoha informacemi přes všechna různá média, žádá nás, abychom byli stále online, tedy dostupní a hned reagovali na aktuální dění. Mnohdy jakoby nemáme kam utéct, abychom se mohli na chvíli zastavit a být v tichu. Často slyším od těch, kteří Pána Boha ještě nepoznali, že velice rádi jdou do kostela a jen tak v tichu tam sedí. Není to zas až tak dlouho, kdy jsem dostal email od nějakého člověka, který se na mě strašně zlobil a vyčítal mně, že šel do kostela na mši sv. a že tam byl veliký ruch, protože se lidé bavili a děti křičely a on nemohl být v tichu, po kterém toužil a které zde očekával. Ano mnoho lidí přichází do kostela, aby našlo ticho, které nenacházejí nikde jinde. Znovu si vybavuji velice překvapivý zážitek z Noci kostelů u sv. Prokopa, když ve 23.30 skončil program a já jsem již upřímně doufal, že se lidé rozejdou a půjdou domů. Když jsem po chvíli vyšel ze sakristie, viděl jsem dost mladých lidí, jak tam v kostele pouze sedí, a dívají se směrem k oltáři. Většina tak zůstala až do 0.00, kdy se kostel zavíral. Proč? V čem je ticho fascinující? Kardinál Robert Sarah, který je prefektem Kongregace pro bohoslužbu a svátosti, a proto se dá říci, že má v zastoupení Sv. Otce Františka na starosti liturgii a vše s tím spojené, napsal knihu „Síla ticha“, která zatím bohužel nebyla přeložena do češtiny. Zároveň dal jeden dlouhý rozhovor, ve kterém vysvětluje stejně jako v knize veliký význam ticha jako takového, a zvláště ticha v kostele a při liturgii. Zdůrazňuje, že bez ticha nemůžeme slyšet Boha a jeho vedení, a především při liturgii, kdy se dotýkáme největšího tajemství, které vůbec člověk může na zemi prožívat: zjevení Boha ve způsobách chleba a vína, který vstupuje do naší duše, aby jí dal Boží život. S jakou bázni a tichem asi přistupovali do chrámu P. Maria a sv. Josef, když přinášeli dítě Ježíše? Jistě nebyli „vysmátí“, ale šli ho představit Hospodinu, Bohu Izraele, a proto také směli slyšet a vnímat posvátná slova starce Simeona a prorokyně Anny. Snažme se i my přistupovat do kostela s posvátnou úctou a zachovávat posvátné ticho, které nám umožní vnímat a slyšet Boží hlas v nás. „Počátek moudrosti je bázeň před Hospodinem“ (Sir 1,14). Snažme se o posvátnou bázeň až budeme vcházet do Božího domu a snažme se více vnímat přítomnost Boha než čehokoliv jiného.

Vit Uher
P. Vit Uher

ÚNOR 2017			
1	st	4. týden v mezidobí	
2	čt	Uvedení Páně do chrámu (Hromnice)	svátek
3	pá	4. týden v mezidobí, sv. Blažeje, sv. Ansgara	
4	so	4. týden v mezidobí	
5	ne	5. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
6	po	sv. Pavla Miki a druhů, mučedníků	památka
7	út	5. týden v mezidobí	
8	st	5. týden v mezidobí, sv. Jeronýma Emiliani, sv. Josefiny Bakhity	
9	čt	5. týden v mezidobí	
10	pá	sv. Scholastiky, panny	památka
11	so	5. týden v mezidobí, Panny Marie Lurdské	
12	ne	6. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
13	po	6. týden v mezidobí	
14	út	6. týden v mezidobí	
15	st	6. týden v mezidobí, bl. Bedřicha Bachsteina a druhů, mučedníků	
16	čt	6. týden v mezidobí	
17	pá	6. týden v mezidobí	
18	so	6. týden v mezidobí	
19	ne	7. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
20	po	7. týden v mezidobí	
21	út	7. týden v mezidobí, sv. Petra Damiani, učitele církve	
22	st	STOLCE SV. APOŠTOLA PETRA	svátek
23	čt	7. týden v mezidobí	
24	pá	7. týden v mezidobí	
25	so	7. týden v mezidobí	
26	ne	8. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
27	po	8. týden v mezidobí	
28	út	8. týden v mezidobí	

svátek Uvedení Páně do chrámu (Hromnice)

čtvrtek 2. 2. v 18.00 kostel sv. Prokopa
mše sv. se žehnáním svící

svatoblažeské požehnání

pátek 3. 2. v 18.00 kostel sv. Prokopa

svátek Stolce sv. apoštola Petra

středa 22. 2. v 6.00 Sv. Roch
a v 18.00 Sv. Prokop

sběrka na splátku farního úvěru

neděle 5. 2. (všechny kostely)

výstav Nejsvětější Sv. Oltářní

čtvrtek 2. 2. po mši sv. do 20.00 – Sv. Prokop
úterý 28. 2. v 17.30 v kostele sv. Anny

pastorační rada farnosti

středa 15. 2. v 18.00

farní centrum Sv. Prokop

sběrka „Halě sv. Petra“

neděle 19. 2.

všechny kostely

setkání ministrantů

neděle 12. 2. v 17.00

farní centrum

setkání hledajících

pátek 3., 10., a 17. 2. v 19.00

farní centrum

úklid kostelů

sobota 11. 2. mše sv. v 8.00 – Sv. Prokop

Milí farníci,

zkouškové období zimního semestru je v plném proudu. Systém zkoušek na Late-ránské univerzitě je téměř stejný jako v České republice, s tím rozdílem, že profesoři vypisují jenom jeden termín pro dané zkouškové období. Další termíny jsou možné, ale až v září, anebo za rok. Některé předměty jsou dvousemestrální, takže zkouška z daného předmětu se skládá až v letním semestru. U některých z těchto předmětů je možné složit tzv. l'esonero, jakousi poloviční zkoušku. Tato známka se pak zohledňuje při celkovém hodnocení na závěr akademického roku. V tomto čase zimního sběru ☺, proto přeji všem zkoušeným, abychom vytrvali ve svých zkouškách, a to nejenom těch školních, měli trpělivost a pevnou důvěru v Boží pomoc.

Z komunitního života bych rád vyzdvihl čtrnáctý únor, kdy společně navštívíme starobyrou baziliku sv. Klimenta, která se nachází asi 300 m od Kolosea. Na úrovni ulice stojí kostel ze 12. stol., pod ním se nachází kostel ze 4. stol. a nejstarší vrstva, antická mincovna a tzv. Mithrův chrám, je z 1.–3. stol. Pro nás, jako Slovany, je toto místo velmi v úctě, protože je zde pohřben sv. Cyril. Také jsou zde uchovány ostatky čtvrtého římského papeže sv. Klimenta, které sem přinesli právě sv. Cyril a Metoděj pravděpodobně z Krymu, kde byl papež umučen a pohřben. Až do roku 1863 se jako Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje označoval 9. březen (tradice svátku sahá až do 14. století). Od poloviny 19. stol. naše národy slaví tuto slavnost 5. července. Zbytek katolické církve si však sv. Cyrila a Metoděje připomíná ve výroční den úmrtí sv. Cyrila, tedy 14. 2. Proto se v tento den zde schází kněžské semináře slovanských národů studujících v Římě a setkávají se zde ke společnému slavení Eucharistie. Moc všechny pozdravuji a přeji požehnaný únor

Flux miroslaw

HLAS PETROVA NÁSTUPCE

Předmluva Sv. Otce ke knize o Matce Tereze

Kristovo království

Modlitba: Matka Tereza nás neúnavně vybízí čerpat z pramene Lásky, z Ježíše Ukřižovaného a Zmrtvýchvstalého, přítomného ve svátosti Eucharistie, abychom pak měli sílu pomáhat mu v nejubožejších z ubohých se srdcem plným radosti. Matka Tereza zahajovala svůj den účastí na mši svaté a uzavírala ho adorací svátostného Ježíše, Nekonečné lásky. To jí umožňovalo proměňovat práci v modlitbu. Snažme se proniknout do Ježíšových myšlenek, do Jeho cítění, rozmlouvejme s Ním, prosme o milost Jeho Ducha. Takto se budeme stávat muži a ženami, kteří v sobě nesou chuť života a budeme schopni novým způsobem pohlížet na ty, s nimiž se setkáváme.

Caritas – milosrdná láska: Ta znamená přibližovat se periferiím mužů a žen, které každý den potkáváme, zakoušet soucit s nejposlednějšími na těle i na duchu – a zakoušet soucit je možné jedině tehdy, pokud přijímám potřeby a rány druhého do svého srdce – stávat se svědky Božího pohlazení pro každou ránu lidstva.

To všechno je možné, pokud každý z nás stojí na straně Pána Ježíše. Tak budeme schopni nabídnout to, po čem lidé touží: přítomnost a blízkost milosrdného Boha.

Činné milosrdenství: Mohli bychom mluvit také o skutcích tělesného a duchovního milosrdenství, to znamená pečovat o celého člověka a o každého člověka. Objevme znovu skutky tělesného milosrdenství: dávat najíst tomu, kdo má hlad, a napít žíznivým; odívat toho, kdo nemá, co na sebe; přijímat cizince, pomáhat nemocným, navštěvovat vězňené, pohřbívat mrtvé. A nezapomínejme na skutky duchovního milosrdenství: radit pochybujícím, učit neznané, napomínat hříšníky, těšit sklíčené, odpouštět urážky, trpělivě snášet protivné lidi, modlit se k Bohu za živé i mrtvé. Matka Tereza učinila z těchto slov evangelia průvodce pro svůj život, cestu ke svatosti – a tímž by se mohla stát také pro nás.

Rodina: V rodině vyniká postava a přítomnost maminky, jak o tom mluví na stránkách této knihy Matka Tereza: „Maminky jsou srdcem domu. Právě maminky vytvářejí rodinu svým přijetím, láskou a láskyplnou péčí o své děti (...) Mnoho utrpení mladých lidí je způsobeno rodinným životem. (...) Právě matka vytváří z domu hnízdo lásky. Být matkou může být někdy vskutku náročné, může to být kříž; avšak je s námi P. Maria, nejlepší z matek, která nás stále učí citlivosti k našim dětem.“ V rodině se od svých maminek a tatínků učíme úsměvu, vzájemnému odpuštění, přijetí a obětavosti jedni pro druhé, dávání, aniž bychom očekávali cokoli nazpět, učíme se modlit i trpět společně, radovat se a vzájemně si pomáhat. V žádné jiné životní situaci není možné prožívat to, co se prožívá v rodině. A Matka Tereza v jedné ze svých odpovědí během jednoho setkání zachyceného v této knize nám říká: „Přinášejte do svých rodin modlitbu a stávejte se tak stále více Boží radostí a útěchou. Rodina potřebuje lásku, společenství a usilovnou práci. A to bude největší dar, jaký budete moci nabídnout církvi“.

Veronika Havelková (45) vystudovala český jazyk a výtvarnou výchovu na Pedagogické fakultě v Praze. Nyní se učitelství nevěnuje, ačkoliv láska ke knihám a umění jí jistě zůstane napařádkem. Pro Prokopské listy připravila téměř 50 rozhovorů. Nebyla to pro ni však práce, ale koníček.

Jak ses dostala k tvorbě rozhovorů pro Prokopské listy?

Když jsme začali chodit do kostela sv. Prokopa, tak jedna z činností farnosti, která mě zaujala, bylo právě vydávání Prokopských listů. Vždycky jsem je ráda četla, hlavně rozhovory. V neděli si je odnesla domů, uvařila si kafe, četla a říkala si, že přesně toto bych chtěla dělat také. Když jsem pak vodila dcery na náboženství, tehdejší Pater Szabo měl ve zvyku při seznámení se každého ptát, co dělá, čím se zabývá a uložit si to do paměti. Přibližně za dva roky mě oslovil s nabídkou přípravy rozhovorů, takže bylo splněno moje skryté přání. Bylo to opravdu zvláštní řízení, moje cesta k rozhovorům.

Vzpomeň si na začátky?

Můj první rozhovor byl s Kateřinou Trlifajovou a trval asi hodinu a půl, takže materiál pak vůbec nešel zpracovat. (smích) Za což se ještě Kateřině omlouvám, že byla mým prvním pokusným králikem. Bylo to v červenci 2012 a skončila jsem v červenci 2016, takže jsem tuto práci dělala přesně čtyři roky. Dělala jsem ji moc ráda a snad rozhovory čtenáře zaujaly.

Utkvěl ti některý z rozhovorů v paměti?

Celkově mě překvapil každý oslovený svým zajímavým příběhem. Zejména starší lidé a jejich životní příběhy, spojené s vírou v Boha. Konkrétní osobu však říci nedovedu. Každopádně je skvělé, že tak poznáváš více lidí z farnosti a zprostředkujes ostatním jejich příběh. A to mi přijde důležité, poznávat se a komunikovat. Navíc jsem získala za ta léta bezvadný seznam zajímavých knih ke čtení.

Co bylo v rozhovorech nejobtížnější?

Byla jsem opravdu nešťastná, když jsem musela zajímavé věci kvůli omezenému rozsahu vyškrt-

nout. Obzvlášť když jsem věděla, že je to zajímavé i pro čtenáře, to býval problém. Najít jádro rozhovoru, to podstatné, je jedno z nejtěžších. Hodně jsem se také děsila, že někdo nebude mluvný. To se však nikdy nestalo a všichni byli skvělí, hodní, vstřícní... Velikou zkouškou a lekcí bylo pro mne umět mlčet v pravý čas během hovoru a neskákat lidem do řeči, ale vyslechnout je, to byl můj osobní úkol a posléze přínos do mého života. ☺

Zapojuje se celá tvoje rodina do života farnosti?

Léta se snažím přispět svojí pomocí do adventní akce Strom splněných přání a je hezké, jak se k tomu přidávají pomaličku i naše děti. Letos poprvé byla aktivní celá rodina a mám z toho radost. I manžel Tomáš nachází své místo v aktivitách farnosti, ale dost už o tom, myslím, že to je normální a ve farnosti je hodně neskutečně šikovných a obětavých lidí.

Pro vystudovanou češtinářku bude nejspíš těžké doporučit jen jednu knihu...

Baví mě číst autobiografické knihy nebo korespondence. Když pár dní nečtu, mám „absták“. Můj rituál je večerní čtení před spaním, bez toho bych nemohla být. Čtenářům a milovníkům umění bych doporučila knihu o básničce a překladatelce Suzanne Renaud od Lucie Tučkové. Jedná se o ženu Bohuslava Reynka, která opustila svoji rodinu a život v Grenoblu, vyměnila vše za „bídu“ tady v Čechách. Nesla to statečně, své dva syny milovala a i když si rozuměli se svým mužem duševně, nesmírně v Petrkově trpěla, hlavně ke konci života. Kvůli tehdejšímu režimu již nemohla ani navštívit svou rodnou Francii. Kdyby byl čas ve školách rozebírat korespondenci spisovatelů, jistě by to byl zajímavý způsob výkladu látky. **-im-**

Lucie Tučková, Suzanne Renaud, Petrkov 13. Život básničky Suzanne Renaudové (1889–1964) je nedělitelně spjatý s Petrkovem, domovem muže, za kterého se roku 1926 v Grenoblu provdala. Poutavě vyprávěný příběh protnutí dvou zcela odlišných světů, Francie Suzanne Renaudové a Vysočiny Bohuslava Reynka, dotváří bohatá obrazová příloha. Dokladem je i soubor pozdních básní, vytrysklých v letech nejtěžšího exilu za zmi petrkovského statku, v překladu Jiřího Reynka zde vůbec poprvé vydaný v češtině.

Článek Říci Pánu ano od kardinála Roberta Saraha, Prefekta Kongregace pro bohoslužbu a svátosti, který byl otištěn v oficiálním deníku Svatého stolce – L'Osservatore Romano, Anno CLVI, č. 23 (47-158), sobota 30. ledna 2016

Ticho v liturgii

Mnozí věřící si právem stěžují na absenci ticha v některých formách našeho slavení liturgie. Je proto důležité, abychom připomněli význam ticha, které představuje asketickou hodnotu a nutnou podmínku k hluboké a kontemplativní modlitbě, aniž bychom zapomněli, že během slavení mše svaté se s chvílemi ticha oficiálně počítá. Chceme tak ozřejmit jeho důležitost pro pravou liturgickou obnovu.

V negativním smyslu je ticho nepřítomností hluku. Ctnostné – nebo lépe mystické – ticho je samozřejmě třeba odlišit od odsouzeníhodného ticha, které je odmítáním s někým se bavit, mlčením ze zbabělosti tehdy, kdy by se promluvit mělo, egoismem nebo tvrdostí srdce. Správně pochopené vnější mlčení je asketickým cvičením sebevlády v užívání slov. Askeze je nezbytný prostředek, který nám pomáhá zbavit se toho, co náš život zatěžuje, tzn. toho, co překáží našemu duchovnímu čili vnitřnímu životu a co tudíž představuje překážku pro modlitbu. Ano, je to právě při modlitbě, kdy nám Bůh předává svůj vlastní život, čili projevuje svou přítomnost v naší duši, již zavlažuje přílivem svojí trojiční lásky – Otec skrze Syna v Duchu svatém. A modlitba je v podstatě ztišením. Mudroslovné knihy Starého zákona překypují výzvami vyhýbat se hříchům jazyka (především pomlouvám a klepům). Prorocké knihy zase připomínají mlčení jako výraz úctyplné bázně vůči Bohu; jedná se tudíž o přípravu na Boží sebeodhalení (teofanii), čili na zjevení jeho přítomnosti v našem světě. Nový zákon v tom není pozadu. Vždyť obsahuje list Jakubův, který zůstává bezpochyby klíčovým textem ohledně hlídání vlastního jazyka (srv. Jak 3,1-10). Sám Ježíš nás varoval před zlými řečmi, které jsou projevem zvráceného srdce (srv. Mt 15,19), a také před slovy zbytečnými, z kterých budeme muset vydat účty (srv. Mt 12,36).

Opravdu, pravé a dobré mlčení stále patří k člověku, který chce přenechat místo jiným, a především tomu, který je naprosto jiný, Bohu. Vnější hluk naopak charakterizuje jedince, který chce zabírat příliš důležité místo, chce se napařovat nebo se předvádět nebo se snaží zaplnit svou vnitřní prázdnotu.

V evangeliu čteme, že sám Spasitel se modlil v tichu, zvlášť v noci (srv. Lk 6,12), nebo se odebíral na opuštěná místa (srv. Lk 5,16; Mk 1,35). Ticho je typické pro meditaci Božího slova; nacházíme ho především v Mariině postoji vůči tajemství jejího Syna (srv. Lk 2,19-51).

Ztišení je především pozitivním postojem toho, kdo se připravuje přijmout Boha skrze naslouchání. Ano, Bůh jedná v tichu. Odtud pramení důležitý poznatek sv. Jana od Kříže: „Otec pronáší jedno jediné Slovo: je to jeho Slovo, jeho Syn. Pronáší ho ve věčném tichu a je to jediné v tichu, kdy ho duše může slyšet“ (Maximy, 147). Je tedy potřeba vytvořit ticho: a jedná se o určitou činnost, ne o nečinnost. Jestliže je náš „vnitřní telefon“ stále obsazený, protože „hovoříme“ s ostatními tvory, jak by k nám Stvořitel mohl mít přístup, jak by nám mohl „zavolat“? Musíme tudíž očistit svoji mysl od její zvědavosti, svoji vůli od jejích plánů, abychom se zcela otevřeli milostem světla a síly, které nám Bůh chce darovat v hojnosti: «Otče, ať se stane ne moje, ale tvá vůle». „Indiferentnost“, o které mluví sv. Ignác, je tudíž také jakousi formou ticha.

(pokračování příště)

V předminulém a minulém čísle jste si mohli přečíst o kostele Panny Marie, založeném knížetem Bořivojem a kostele sv. Jiří, který založil Vratislav. Asi již z těchto krátkých textů bylo zřejmé, že skutečnou historii, původní podobu i samotné umístění nejstarších pražských kostelů zahaluje mrak zapomnění, omylů i zavádějících interpretací těch několika zpráv a dokladů, které jsou k dispozici. Vzhledem k tomu, jak málo se toho z 9. a 10. století skutečně zachovalo, se stále objevují nové revize poznatků, pokusy o novou interpretaci archeologických nálezů, stavebního vývoje kostelů a zároveň s tím i našich nejstarších dějin. Tyto snahy mohou skutečně přinést lepší poznání počátků naší historie a vyvrátit tradované omyly, na druhou stranu ale může jít o další mylné pokusy, situaci jen dále znepřehledňující. Jako vhodný příklad nám může sloužit třetí kostel, podle významu však odpradáva první, jehož stavební vývoj od 10. do 20. století jsme si stručně shrnuli v 282. (červenec 2016) čísle PL.

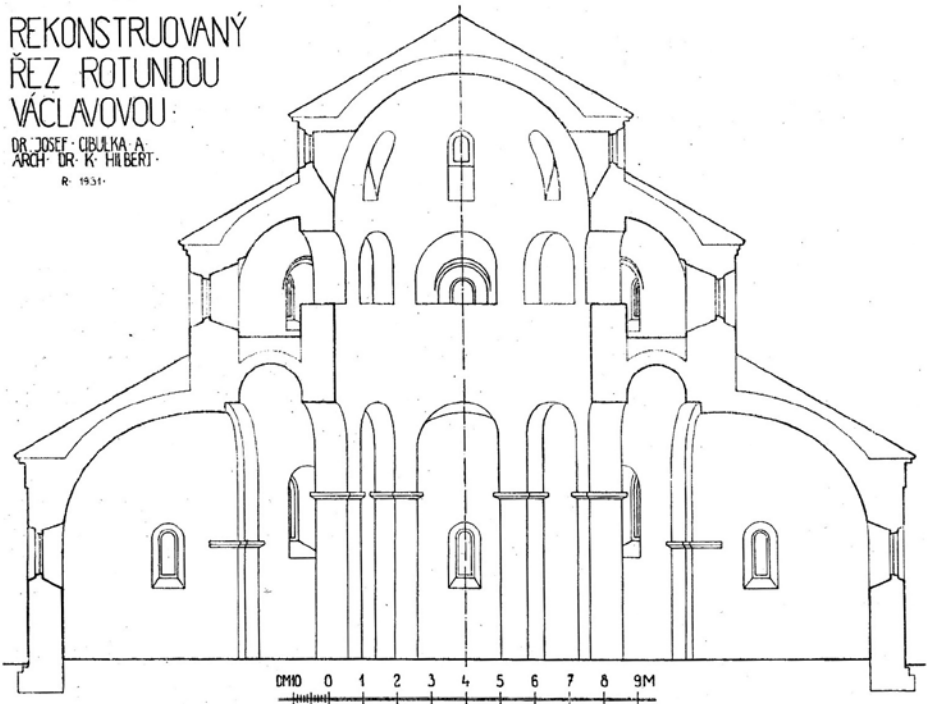
Rotunda svatého Víta

měla být dle podání dávných svatováclavských legend založena knížetem Václavem pro relikvii svatého Víta. Drobné dochované relikty jižní a severní apsidy byly nalezeny při archeologickém výzkumu v letech 1911 a 1928 a dómským stavitelem arch. K. Hilbertem interpretovány jako zbytky čtyřapsidové rotundy. Již v této době

svatováclavského milénia publikoval prof. Josef Cibulka svou velkolepou studii o podobě původní Václavovy rotundy. Předpokládal inspiraci velkorysého Václavova kostela ze západu, především slavnou centrálou palácové kaple v Cáchách, kostel rekonstruoval jako vysokou stavbu s kruhovým ochozem na pilířích, završe-

REKONSTRUOVANÝ ŘEZ ROTUNDOU VÁCLAVOVOU

DR. JOSEF CIBULKA A
ARCH. DR. K. HILBERT
R. 1931

Rekonstrukce rotundy v řezu (podle J. Cibulky a K. Hilberta)

Dvě rotundy podle J. Cinerta; černě - nálezy zdiva, tmavší šedá – půdorys velké rotundy (Cinert: Boleslavovy) světle šedá – hypotetická starší menší rotunda (podle Cinerta Bořivojův kostel Panny Marie).

nou kopulí. Svatého Václava tak pokládal za zakladatele monumentální architektury v Čechách. Představa to byla jistě lákavá a snad i proto přes určité rozpory a pochybnosti jiných badatelů převládala a v populární literatuře převažuje dodnes. Vykopávky velkomoravských kostelů, prováděné převážně až po 2. světové válce, však ukázaly, že kostely v podobě kruhové (rotundy) byly do Čech převzaty právě odtud.

Odlišný výklad, totiž plochostropou rotundu jen s východní apsidou, až dodatečně doplňovanou o další apsidu, přinesl poprvé J. Pošmourný (1971). Revizní archeologický výzkum v závěru 20. století se přiklonil k této druhé variantě, totiž k Václavově rotundě „obyčejně“ s jedinou apsidou východní a postupným přidáváním dalších apsid během 10. a 11. století.

Naprostou odlišnou představou o vzniku a vývoji kostela přináší ve svých textech Jan Cinert (dostupné on-line: bylotojinak.cz). Jeho teorie působí fantasticky, některé vývoje až skandálně svou výraznou odlišností od oficiálních výkladů. Na

základě své metody tzv. archoastronomického datování založení předrománských kostelů, antropologických výzkumů E. Vlčka a dalších poznatků tvrdí, že:

Na tomto místě postupně stály hned dvě čtyřapsidové rotundy – první dosti drobná, založená Bořivojem jakožto onen hledaný kostel Panny Marie v roce 876.

Druhá rozměrnější rotunda zachovávající pozici jižní apsidy a částečně i zdivo menší jižní apsidy starého kostela, založená opět jako kostel Panny Marie Boleslavem I. v roce 961 a až později převěcena na sv. Víta.

Cinertovy teorie sice skutečně pomáhají odstranit některé rozpory jiných výkladů, na druhou stranu však vytvářejí rozpory jiné a zpochybňují v zásadních otázkách důvěryhodnost svatováclavských legend, o jejichž svědectví se jinak opírají atd. Možnost vyslovení takto odlišného výkladu ovšem opět dokládá, na jak tenkém leďe nejistých informací se při bádání o nejstarších dějinách pohybujeme.

169. HADRIÁN IV.

(1154 – † 1159)

Hadrián IV. se narodil v prosté rodině a za mládí vykonával všemožná povolání včetně pastýře ovcí. Toužil však po vzdělání a časem začal studovat ve Francii, kde se dostal i do kláštera augustiniánů St. Rufus u Avignonu, kde se stal později opatem. Když v záležitostech kláštera navštívil Řím, učinil velký dojem na papeže Evžena III. (1145–1153), který jej ponechal v Římě a v r. 1146 jmenoval kardinálem. V r. 1152 jej vyslal jako legáta do skandinávských zemí, kde skoncoval s různými zlořády a rozmiškami a kde také získal přízvisko apoštol severu.

Po smrti papeže Anastasia IV. v r. 1154 byl zvolen na papežský stolec a přijal pontifikální jméno Hadrián.

Měl rozpory s německým králem (pozdějším císařem) Fridrichem a vládcem Sicílie Vilémem, který usiloval zmocnit se dalších území na úkor Říma. Když došlo k drancování Věčného města, vyhlásil nad ním papež interdikt (zákaz bohoslužeb) a sám se uchýlil do Viterba. Záhy se však římský senát podrobil pape-

Vlastní jméno nebo rod:	Nicholas Breakspear
Původ:	Anglie
Datum narození:	1100
Místo narození:	Abbots Langley, Anglie
Datum zvolení:	4. prosince 1154
Datum smrti:	1. září 1159
Místo úmrtí:	Anagni, Itálie
Místo pohřbu:	Vatikán
Pontifikát:	4 roky 8 měsíců 28 dní

žově vůli a Hadrián se vrátil zpět a převzal opět moc nad Římem.

Jedním ze zásadních činů papeže Hadriána bylo uklidnění rozbrojné situace v Irsku a jeho podřízení anglickému králi. To ale způsobilo, že do země vtrhli Anglonormané a způsobili zde další rozbroje, které s různou intenzitou trvají dodnes.

Později se opět proti papeži postavil sicilský vládce Vilém a obsadil některá papežská území. Po dlouhých jednáních byly dohodnuty ústupky obou stran a Hadrián se mohl vrátit z Viterba do Říma. Toto se však nelíbilo císaři Fridrichovi, který opět obnovil nepřátelství s papežem; ten se uchýlil z Říma do města Anagni, odkud chtěl řídit válečné operace.

1. září 1159 však v tomto městě zemřel.

Zdroj: Ch. Coulombe: Náměstkové Kristovi, internet

Tříkrálová sbírka 2017

Začátkem ledna tradičně odstartovala Tříkrálová sbírka. I v naší farnosti se najdou obětaví koledníci, dokonce se jim dostalo mediální pozornosti. Kristýnku, Dominika a Adélku Vančurovy přijela natočit Česká televize do dětského pořadu – Zprávičky (6. 1. 2017).

Stejně jako v předchozích letech zorganizovala naše nejobětavější kolednice Marienka Uhnáková návštěvu koledníků na Žižkovské radnici. Tam přišli Vítek, Anička a Kubík Vobořilovi. V krátkém hudebním vystoupení studenti Hudebního gymnázia na Komenského náměstí zahráli a zazpívali dvě koledy a Gloria. Pak M. Uhnáková popřála všem do nového roku a děti dostaly dary do kasiček.

Třetí skupinku koledníků vytvořili Adam, Jakub a Rozárka Schindlerovi s jejich tatínkem.

Také famí sbor pod vedením Lucie Kratochvílové 6. ledna připravil velmi pěkný Tříkrálový koncert, polovina výtěžku byla věnována do Tříkrálové sbírky.

A tak jsme i my přispěli na sociální projekty Arcidiecézní charity částkou 30 470 korun.

V. Hilbertová

Venite in Bethlehem...

V den Zjevení Páně, tedy 6. ledna, se i přes velké mrazy skutečně koncert našeho chrámového sboru pod vedením Lucie Kratochvílové.

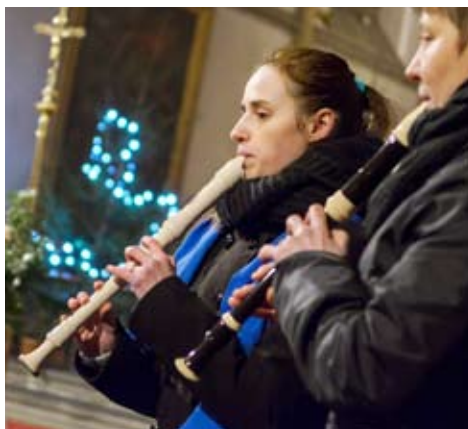
Vystoupení bylo zahájeno příchodem zpěváků se svíčkami v ruce potměným kostelem a následným zpěvem Tebe Pajom.

V následující zhruba hodině jsme si vyslechli skladby mnoha autorů, od písně Soudce všeho světa z Komenského kancionálu přes skladby J. Arcadelta, G. Younga po díla nedávno zesnulého Petra Ebena (+2007).

Poslední částí koncertu bylo uvedení Truvérské mše za doprovodu fléten od posledně zmiňovaného autora Petra Ebena.

Do programu byly zařazeny i lidové koledy, které si spolu se zpěváky mohlo zazpívat i obecnstvo. Všichni společně pak na závěr zazpívali nejznámější českou koledu Narodil se Kristus Pán.

Atmosféra koncertu byla krásná. Děkujeme pěveckému sboru, že jsme mohli ke konci doby vánoční ještě jednou vstoupit do Betléma a oslavit příchod našeho Spasitele....

Žižkovský chrámový sbor

Žižkovský chrámový sbor hledá nové zpěváky do všech hlasových kategorií. Máte chuť si zazpívat při velikonočních bohoslužbách a posílit naše řady? Neváhejte se ozvat na e-mail gilnien@seznam.cz. Poptáváme převážně basy, tenory a soprány. Předchozí zkušenosti se sborovým zpěvem nejsou nutné. Zkoušíme o vybraných nedělích. Těšíme se na vás!

Přihláška na víkend rodin

Milé rodiny!

Výdejte se na prodloužený víkend s ostatními farními rodinami do ekocentra Chaloupky u Nové Brtnice (okr. Jihlava)!

Ubytování je v třílůžkových pokojích s příslušenstvím nebo ve společné ložnici, s sebou spacáky. Vařit si budeme tentokrát sami.

Termín: 28. 4.–1. 5. 2017.

Kontakt: Jana Trnková (email: jana_trnkova@volny.cz)

Přihlašujte se do konce února.

Den		Biblické souřadnice	Obsah čtení
1.	St	Sk 1, 1–26	Nanebevstoupení Ježíše
2.	Čt	Sk 2, 1–47	Vznik církve
3.	Pá	Sk 3, 1–4, 37	Petr a Jan před radou
4.	So		
5.	Ne	Sk 5, 1 – 6, 7	Apoštolové před soudem; Volba jáhnů
6.	Po	Sk 6, 8 – 7, 60	Štěpán
7.	Út	Sk 8, 1–40	První pronásledování církve
8.	St	Sk 9, 1–43	Obrácení Saula
9.	Čt	Sk 10, 1–48	Křest Kornélia a jeho přátel
10.	Pá	Sk 11, 1 – 12, 25	Herodovo pronásledování
11.	So		
12.	Ne	Sk 13, 1–52	Pavel a Barnabáš
13.	Po	Sk 14, 1–28	Pavlova první misijní cesta
14.	Út	Sk 15, 1–35	Jeruzalémský sněm
15.	St	Sk 15, 36 – 16, 40	Druhá misijní cesta
16.	Čt	Sk 17, 1–34	V Tesalonice a v Aténách
17.	Pá	Sk 18, 1–28	V Korintu
18.	So		
19.	Ne	Sk 19, 1–40	Pavel v Efezu
20.	Po	Sk 20, 1–38	Cesta Makedonií a Řeckem
21.	Út	Sk 21, 1–36	Cesta do Jeruzaléma
22.	St	Sk 21, 37 – 22, 22	Pavel pod ochranou Římanů
23.	Čt	Sk 22, 23 – 23, 35	Pavel odeslán do Cesareje
24.	Pá	Sk 24, 1–27	Pavel před místodržícím
25.	So		
26.	Ne	Sk 25, 1–26, 32	Odvolání k císaři; Pavel před Agrippou
27.	Po	Sk 27, 1–44	Ztroskotání na cestě do Říma
28.	Út	Sk 28, 1–31	Na ostrově Malta

Skutky apoštolů (řec. *Práxeis apostólón* = Činy apoštolů); tento název knihy nepochází od jejího autora, ale ze staré křesťanské tradice, která takto už ve 2. století nazývala spis, připisovaný evangelistovi sv. Lukášovi. Název nevystihuje přesný obsah knihy, protože v ní nejsou popsány skutky všech apoštolů, nýbrž pouze činnost Petra, Jana a zejména Pavla.

Knihy je vlastně pokračováním třetího evangelia (podle Lukáše), na které autor výslovně navazuje. Obě knihy věnuje jistému Teofilovi, což může být obecný název pro křesťana, milujícího Boha (řec. Theofilos). O autorství Lukáše byli sice přesvědčeni již starokřesťanští otcové, ale mnozí biblisté dnes poukazují na to, že autor na rozdíl od Lukáše znal misionáře Pavla velmi povrchně, a proto je možné, že spis byl buď napsán podle Lukášova vyprávění anebo jej někdo ještě po Lukášovi upravoval. Nejde o historický opis událostí, odehrávajících se po Ježíšově vzkříšení, ale o teologické vysvětlení působení Ducha, jehož Ježíš přislíbil a poslal apoštolům, čímž se evangelium přes různé překážky začalo šířit do celého světa.

Vznik knihy se klade do období 80–90 po Kr. a za místo jejího vzniku se považuje Antiochie, Efez, Makedonie nebo dokonce samotný Řím.

Náboženství dětí

pondělí–čtvrtek odpoledne

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže. Ve školním roce 2016–2017 se vyučuje od září.

- předškoláci + 1. ročník ZŠ – úterý 15.45 (M. Provinská), místnost A
- 2. ročník ZŠ – úterý 16.45 (M. Provinská), místnost A
- 3. ročník ZŠ a příprava k 1. sv. přijímání – středa 15.00 (P. Vít Uher), místnost A
- 4.–5. ročník ZŠ – čtvrtek 16.30 (Jakub Kro-neisl), místnost A
- 6.–7. ročník ZŠ – středa 16.45 (B. Oudová Holcátová), místnost A
- 8.–9. ročník ZŠ + středoškoláci – úterý 17.00 (B. Oudová Holcátová), místnost A

Farní centrum sv. Prokopa (Čajkovského 36, Praha 3)

Další info: www.farnost-zizkov@efara.cz

Milada-Provinska@seznam.cz;

barbara.katerina@gmail.com

Biblická hodina

čtvrtek 19.00–20.30 (kromě 1. čtvrtku v měsíci)

Číst Bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny si přečteme a společně vyložíme část Bible, předepsanou na aktuální den podle rozpisu.

Hovory o víře pro katechumeny a hledající

každý pátek 19.00–20.00

Každoročně po Velikonocích začíná otec Vít pravidelná setkání s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří si chtějí projít základy katolické víry a připravit se k prvnímu přijetí svátosti.

Malá dogmatická teologie

středa 19.00–20.00

Přítomnost bývalého děkana KTF UK profesora Václava Wolfa ve farnosti přímo vybízí k využití jeho potenciálu k tomu, aby se naši dospělí farníci mohli vzdělávat v základech katolické dogmatiky.

Malá liturgika

pondělí 19.00–20.00

Přednášky z liturgiky se týkají nejen vysvětlení rozdílů v předkoncilním a pokoncilním chápání mše svaté, ale i jakýchkoli bohoslužeb, a přibližují různé liturgické služby i úkony.

Modlitba růžence

před každou mší svatou

Modlitbou růžence oslovujeme P. Marii a s ní rozjímáme o tajemstvích – důležitých událostech ze života našeho Pána, Ježíše Krista.

Eucharistická adorace

každý první čtvrtek v měsíci u sv. Prokopa po mši sv. do 20.00 a poslední úterý v měsíci u sv. Anny od 17.30 do 18.00

Vidíme, že leckteré aktivity farnosti jsou životaschopné. Současně ale v různých oblastech pocítujeme nedostatky. Potřebujeme si tedy neustále vyprošovat hojnost milosti a síly v tiché modlitbě před naším Pánem přítomným v Nejsvětější Svátosti.

Polední ateliér

pátek 9.00–12.00

Především ženy v důchodu, které i nadále chtějí být užitečné, zdobí svíčky, vyrábějí svícny, drátují, háčkují, malují, šijí a připravují dárkové předměty k Vánocům a Velikonocům.

Trénování paměti

pondělí 17.15

Seniři, ale i mladší lidé, kteří překonali vážnější nemoc, mohou mít výpadky paměti. Odborná lektorka formou tréninkových cviků zdarma pomáhá při obnovování funkčnosti paměťových buněk.

Úklid kostelů

každá druhá sobota 8.00–11.00

Každou druhou sobotu v měsíci se v 8 hodin u Sv. Prokopa slouží mše svatá. Po ní se přítomní rozdělí do skupin a vyrážejí uklízet kostely. Díky ochotě farníků a pečlivému harmonogramu by se již nemělo stát, aby některý z našich tří kostelů zůstal neuklizen.

Chcete se nechat pokřtít anebo hledáte odpověď, zda je nutný křest?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (katechumenát). V našem farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) probíhá příprava, která může vyústit až do křtu o Velikonocích 2017. Nová skupina „hledajících“ začala svá setkávání 19. května 2016.

Chcete nechat pokřtít své dítě (do 6 let)?

Kontaktujte prosím kněze P. Víta Uhra (tel.: 731 625 910) a po osobním rozhovoru se dohodneme na přípravě tak, aby vaše dítě mohlo být pokřtěno.

Chcete nechat pokřtít své dítě (7–14 let)?

Takovéto dítě už si zaslouží, aby o víře něco vědělo. Je tedy potřebná jeho příprava ke křtu. Kontaktujte prosím kněze P. Víta Uhra, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí v novém školním roce probíhá opět podle rozpisu na vývěskách a v Prokopských listech.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým formálním právním aktem, ale víc – svátostí. Bůh vstupuje mezi milující pár, aby ho posvětil a pomáhal mu v letech společného života. Proto je nutná aspoň základní příprava k sňatku. Domluvte si proto svou přípravu s knězem P. Vítem Uhem (tel.: 731 625 910) včas, tzn. minimálně 3 měsíce před plánovaným termínem sňatku. Při osobním setkání s knězem se dohodneme, jak bude příprava probíhat.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít klid v duši?

Svatost smíření lze přijmout v kostele sv. Prokopa v pondělí, ve středu v 17.20–17.55, v pátek od 17.20 a v průběhu mše sv. od 18.00, v případě potřeby i po mši sv., v kostele sv. Anny v úterý 17.20–17.55, v neděli 7.30–7.55 a v kostele sv. Rocha ve středu v 6.30 a v neděli 16.30–16.55. Pokud v tuto dobu nemůžete přijít, kontaktujte prosím P. Víta Uhra (731 625 910) a dohodneme se na jiném termínu.

Jste nemocní? Potřebujete duchovní pomoc?

Pomazání nemocných se v naší farnosti uděluje starým a nemocným lidem společně. Kdykoliv můžete kontaktovat P. Víta Uhra (731 625 910) a požádat o udělení svátosti smíření a eucharistie, a to jak u Vás doma, tak i jakémkoliv nemocničním zařízení. Při vážném onemocnění nebo před vážným lékařským zákrokem Vám rád udělím svátost pomazání nemocných.

Zemřel vám někdo blízký a chcete se s ním důstojně rozloučit na hřbitově nebo v krematoriu? Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze co nejdříve po úmrtí, je ale nutné domluvit datum a čas rozloučení nebo uložení urny dříve s knězem než s pohřební službou.

Chcete, aby se za vašeho zemřelého nebo živého sloužila mše svatá?

Diář se nachází v sakristii kostela, přijďte proto za knězem před nebo po mši sv. domluvit s ním nejnvhodnější termín v tom kostele, kde chcete, aby se mše sloužila.

Jste pokřtěni, ale nebyli jste připravováni ke zpovědi a k svatému přijímání?

Stejně hledajících jako vy je mnohem více a proto se nebojte kontaktovat kněze. Příprava dospělých k přijetí těchto svátostí probíhá společně s dospělými, kteří se připravují ke křtu, ve farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) – viz výše.

Nebyli jste u biřmování?

Svatost biřmování se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům každoročně na podzim. Zájemci ať se přihlásí osobně u P. Víta Uhra na tel. 731 625 910

Mše svaté ve farnosti sv. Prokopa v Praze 3-Žižkově

	Kostel sv. Prokopa (Sladkovského nám.)	Kostel sv. Anny (Tovačovského ul.)	Kostel sv. Rocha (Olšanské nám.)	
Pondělí	18.00¹⁾			
Úterý		18.00²⁾		
Středa	18.00		6.00³⁾	
Čtvrtek	18.00⁴⁾			
Pátek	18.00			
Sobota	8.00⁵⁾			
Neděle	9.30	8.00	11.00	17.00

¹⁾s latinským ordináři, 4krát ročně v tridentském ritu

²⁾ každé poslední úterý v měsíci 30 minut přede mší eucharistická adorace

³⁾v červenci a srpnu mše sv. nejsou, v době adventní zpíváme rořaty

⁴⁾každý první čtvrtek v měsíci po mši sv. eucharistická adorace do 20.00

⁵⁾vždy druhou sobotu v měsíci po mši sv. úklid kostelů

Úřední hodiny v kanceláři (Čajkovského 669/36, 130 00 Praha 3-Žižkov)

Úterý	15.00–17.00	výpomocný duchovní Antonín Ježek
Středa	8.30–11.30	administrátor Vít Uher
Čtvrtek	8.30–11.30	administrátor Vít Uher

Kontakty:

administrátor farnosti: P.Vít Uher
mobil: (00420) 731 625 910

e-mail: zizkov@efara.cz
web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

k 31. 1. 2017	
výše dluhu (úvěr)	3 833 748, 84 Kč
povinná měsíční splátka:	29 324 Kč
sbírka na splácení úvěru (leden 2016):	13 506 Kč
č. ú. farnosti: Sberbank 4200172251/6800	
VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013	

DĚKUJEME ZA VŠECHNY VAŠE DARY – jen díky nim můžeme i my dále pomáhat